



Ældste Russell M. Nelson
De Tolv Apostles Kvorum

Opretholdelse af profeten

Vores opretholdelse af profeterne er et udtryk for, at vi personligt vil gøre vores bedste for at værne om deres profetiske prioriteter.

Præsident Eyring, vi takker dig for dit instruktive og inspirerede budskab. Kære brødre og søstre, vi takker jer for jeres tro og hengivenhed. I går blev vi bedt om at opretholde Thomas S. Monson som Herrens profet og præsident for Herrens kirke. Og vi synger ofte »Hav tak for profeten, du sendte«. ¹ Men forstår vi egentligt, hvad det betyder? Forestil jer det privilegium, Herren har givet os ved at opretholde sin profet, hvis råd er ufarvede, upåvirkede og ubesmittede af nogen form for personlig stræben og er fuldstændig sande!

Hvordan opretholder vi egentligt en profet? Længe før Joseph F. Smith blev Kirkens præsident, forklarede han: »Der påhviler de hellige, som opretholder Kirkens autoriteter, en betydningsfuld pligt med ikke blot at række hånden op, som blot er en formalitet, men at gøre det i gerning og sandfærdighed.« ²

Jeg husker godt min mest unikke »gerning« for at opretholde profeten. Som læge og hjertekirurg havde jeg ansvar for at udføre åben hjertekirurgi på præsident Spencer W. Kimball i 1972, da han var fungerende præsident

for De Tolv Apostles Kvorum. Han stod i behov for en meget kompliceret operation, men jeg havde ingen erfaring med at udføre sådan en procedure på en 77-årig med hjertefejl. Jeg anbefalede ikke operationen, og det informerede jeg præsident Kimball og Det Første Præsidentskab om. Men i tro valgte præsident Kimball operationen, blot fordi han var blevet rådet til det af Det Første Præsidentskab. Det viser, hvordan han opretholdt sine ledere! og hans beslutning fik mig til at ryste!

Takket være Herren lykkedes operationen. Da præsident Kimballs hjerte begyndte at slå igen, skete det med stor kraft! I det øjeblik modtog jeg et klart vidnesbyrd fra Ånden om, at den mand en dag ville blive Kirkens præsident! ³

I ved selv, hvordan det gik. Blot 20 måneder senere blev præsident Kimball Kirkens præsident. Og han var en frygtløs og modig leder i mange år.

Siden da har vi opretholdt præsidenterne Ezra Taft Benson, Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley og nu Thomas S. Monson som præsidenter for Kirken – profeter i enhver betydning af ordet!

Mine kære brødre og søstre, noget af det, genoprettelsen gjorde, var at hamre en pæl igennem den gamle myte om, at Gud var holdt op med at tale til sine børn. Intet kunne ligge mere fjernt fra sandheden. Der har stået en profet i spidsen for Guds kirke i alle uddelinger, lige fra Adams dage og til nu. ⁴ Profeter vidner om Jesus Kristus – om hans guddommelighed og hans jordiske mission og tjenegerning. ⁵ Vi ærer profeten Joseph Smith som profeten for denne sidste uddeling. Og vi ærer enhver mand, der har fulgt ham i embedet som Kirkens præsident.

Når vi opretholder profeter og andre ledere, ⁶ trækker vi på loven om fælles samtykke, for Herren har sagt: »Det [skal ikke] pålægges nogen at drage ud for at prædike mit evangelium eller at opbygge min kirke, medmindre han bliver ordineret af en, der har myndighed, og det er kirken bekendt, han har myndighed og er blevet behørigt ordineret af kirkens overhoveder.« ⁷

Det giver os som medlemmer af Herrens kirke tillid og tro, når vi





stræber efter at følge buddet i skriften om at give agt på Herrens røst,⁸ som den kommer til udtryk gennem hans tjenere, profeterne.⁹ Alle ledere i Herrens kirke er kaldet ved behørig myndighed. Ingen profet, eller nogen anden leder i Kirken for den sags skyld, har nogensinde kaldet sig selv. Ingen profet er blevet valgt. Herren gjorde det klart, da han sagde: »Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer.«¹⁰ Vi »stemmer« ikke på Kirkens ledere på noget niveau, men vi har privilegiet af at opretholde dem.

Herrens veje adskiller sig fra menneskenes. Menneskers veje fjerner folk fra embeder eller forretninger, når de bliver gamle eller svækkede, men menneskers veje er og bliver aldrig Herrens. Vores opretholdelse af profeterne er et personligt udtryk for, at vi vil gøre vores bedste for at værne om deres profetiske prioriteter. Vores opretholdelse er en edslignende indikation af, at vi anerkender deres kaldelse som profet som legitim og bindende for os.

Ældste George Albert Smith sagde, 26 år inden han blev præsident for Kirken: »Den forpligtelse, vi indgår,

når vi løfter vores hånd ... er meget hellig. Det betyder *ikke*, at vi går stille på vores vej og er indforståede med, at Herrens profet vil lede dette værk, men det betyder ... at vi står bag ham, vi vil bede for ham, vi vil forsvare hans gode navn, og vi vil stræbe efter at udføre hans instruktioner, sådan som Herren vejleder ham.«¹¹

Den levende Herre leder sin levende kirke!¹² Herren åbenbarer sin vilje angående Kirken til sin profet. Efter vi i går var blevet opfordret til at opretholde Thomas S. Monson som præsident for Kirken, fik vi også privilegiet af at opretholde ham, rådgiverne i Det Første Præsidentskab og medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum som profeter, seere og åbenbarere. Tænk engang! Vi opretholder 15 mænd som Guds profeter! De bærer alle de præstedømmenøgler, der nogensinde er overdraget til menneskene i denne uddeling.

Kaldelsen af 15 mænd som apostle er en stor beskyttelse for os som medlemmer af Kirken. Hvorfor? Fordi afgørelser blandt disse ledere skal være enstemmige.¹³ Kan I forestille jer, hvordan Ånden må påvirke disse 15 mænd for at opnå enstemmighed?

Disse 15 mænd har forskellig uddannelsesmæssig og professionel baggrund med divergerende meninger om mange ting. Tro mig! Disse 15 mænd – profeter, seere og åbenbarere – ved, hvad Herrens vilje er, når de er nået frem til enstemmighed! De er meget opsatte på, at det er Herrens vilje, der kommer til udtryk. Herrens bøn er eksemplet på, hvordan hver af disse 15 mænd beder: »Din vilje ske på jorden, som den sker i himlen.«¹⁴

Apostlen med den højeste anciennitet i embedet som apostel præsiderer.¹⁵ Dette anciennitetssystem gør almindeligvis, at det er ældre mænd, der besidder embedet som Kirkens præsident.¹⁶ Det sikrer kontinuitet, modenhed, erfaring og lang tids forbedelse, som Herren vejleder til.

Kirken i dag er blevet organiseret af Herren selv. Han har iværksat et bemærkelsesværdigt ledelsessystem, der sørger for flere strenge og backup. Det system sikrer profetisk ledelse, selv når sygdom og uarbejdsdygtighed uundgåeligt rammer i en fremskreden alder.¹⁷ Det afbalancerer og sikrer, at ingen enkeltperson nogensinde kan lede Kirken på afveje. Seniorledere bliver konstant undervist, så de en dag



er klar til at sidde i de højeste råd. De lærer, hvordan man hører Herrens røst gennem Åndens hvisken.

Da Gordon B. Hinckley tjente som førsterådgiver til præsident Ezra Taft Benson, og da denne nærmede sig slutningen af sit jordiske liv, forklarede han følgende:

»De principper og procedurer, Herren har bestemt for ledelsen af sin kirke, tager højde for sådanne situationer. Det er vigtigt ... at der ikke er nogen tvivl eller bekymring om ledelsen af Kirken og udøvelsen af de profetiske gaver, inklusive retten til at modtage inspiration og åbenbaring med hensyn til administrationen af Kirkens anliggender og programmer, når en præsident er syg eller ude af stand til at virke fuldt ud.

Det Første Præsidentskabs og De Tolv Apostles Råd, som er kaldet og ordineret til at bære præstedømmets nøgler, har myndigheden til og ansvaret for at lede Kirken, administrere dens ordinancer, udlægge dens

lærdomme og etablere og opretholde dens virke.«

Præsident Hinckley fortsatte:

»Når præsidenten er syg eller ude af stand til at virke fuldt ud i alle sit embedes pligter, udgør hans to rådgivere tilsammen Det Første Præsidentskabs Kvorum. De fortsætter med præsidentskabets daglige arbejde ...

Men alle større spørgsmål om retningslinjer, procedurer, programmer eller lærdomme overvejes imidlertid altid alvorligt og under bøn af Det Første Præsidentskab og De Tolv sammen.«¹⁸

Da præsident Monson sidste år nåede 5-års-milepælen som præsident for Kirken, reflekterede han over sine 50 år i tjeneste som apostel og kom med denne udtalelse: »Alderen slider på os alle. Men vi kan dog tilslutte os kong Benjamins ord, da han sagde: »Jeg er, ligesom I selv, underkastet alle slags skrøbeligheder i legeme og sind; alligevel er jeg blevet valgt ... og indviet af min far ... og jeg er blevet beskyttet og

bevaret ved [Guds] uforlignelige kraft, for at jeg kan tjene jer med al den kraft, det sind og den styrke, som Herren har skænket mig« (Mosi 2:11).«

Præsident Monson fortsatte:

»Trods enhver helbredsmæssigt udfordring, der måtte ramme os, trods enhver skrøbelighed i legeme eller sind tjener vi efter bedste evne. Jeg forsikrer jer om, at Kirken er i gode hænder. Det system, der er etableret for Rådet, der består af Det Første Præsidentskab og De Tolv [Apostle]s Kvorum sikrer [os], at den altid vil være i gode hænder, og der er ingen grund til frygt eller bekymring, uanset hvad der sker. Vor Frelser, Jesus Kristus, som vi følger, som vi tilbeder, og som vi tjener, står altid ved roret.«¹⁹

Præsident Monson, vi takker dig for de sandheder! Og vi takker dig for en livslang eksemplarisk og hengiven tjeneste. Må jeg tale på vegne af Kirkens medlemmer verden over og udtrykke vores forenede og oprigtige taknemlighed for dig. Vi ærer dig! Vi elsker dig! Vi opretholder dig, ikke alene med løftet hånd, men af hele vores hjerte og af al hellig bestræbelse. Ydmygt og inderligt siger vi: »Vi be'r for dig, du vor profet!«²⁰ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. »Hav tak for profeten, du sendtes«, *Salmer og sange*, nr. 13.
2. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph F. Smith*, 1998, s. 214 fremhævelse tilføjet. Denne udtalelse kom præsident Smith med, da han var andenrådgiver i Det Første Præsidentskab.
3. Se nærmere detaljer i Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle*, 2003, s. 153-156.
4. Se Bible Dictionary, »Dispensations«.
5. Et antal profeter forudså Herrens komme, deriblandt Lehi (se 1 Ne 1:19), Nefi (se 1 Ne 11:31-33; 19:7-8), Jakob (se Jakob 4:4-6), Benjamin (se Mosi 3:5-11, 15), Abinadi (se Mosi 15:1-9), Alma (se Alma 40:2) og lamanitten Samuel (se Hel 14:12). Inden Frelseren blev født i Betlehem,

- forudså de hans sonoffer og efterfølgende opstandelse.
6. Princippet om opretholdelse af ledere er grundlæggende overalt i Herrens kirke. En person opretholdes, inden vedkommende bliver indsat eller ordineres til et embede i præstedømmet.
 7. L&P 42:11. Skikken med at opretholde vore ledere blev indført den 6. april 1830, da Kirken blev stiftet, og i marts 1836, hvor medlemmer af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum blev opretholdt som profeter, seere og åbenbarere (se *History of the Church*, 1:74-77; 2:417).
 8. Mormons Bog advarer om faren ved ikke at give agt på profetiske belæring. I den læser vi, at »den store og rummelige bygning var verdens stolthed, og den faldt, og dens fald var overordentlig stort. Og Herrens engel ... sagde: Sådan skal alle folkeslag, stammer, tungemål og folk, der vil kæmpe mod Lammets tolv apostle, blive udryddet« (1 Ne 11:36).
 9. Se Dan 9:10; Amos 3:7; L&P 21:1, 4-5; 124:45-46.
 10. Joh 15:16. Den 5. trosartikel lyder: »Vi tror, at en mand må kaldes af Gud ved profeti og ved håndspåleggelse af dem, der har myndighed dertil, for at kunne prædike evangeliet og forrette dets ordinancer.«
 11. *Kirkens præsidents lærdomme: George Albert Smith*, 2011, s. 61, fremhævelse tilføjet). Dette citat stammer fra en conference-tale af ældste George Albert Smith i 1919. Han blev præsident for Kirken i 1945.
 12. Se L&P 1:30, 38.
 13. Se L&P 107:27.
 14. 3 Ne 13:10; se også Matt 6:10; Luk 11:2.
 15. Når Kirkens præsident dør, opløses Det Første Præsidentskab og rådgiverne indtager deres plads i De Tolv Apostles Kvorum. De Tolv Apostles Kvorum præsiderer så over Kirken, indtil Det Første Præsidentskab er blevet reorganiseret. Dette tidsrum kalder vi apostolsk interregnum. Historisk set har den periode varieret fra fire dage til tre et halv år.
 16. Selvfølgelig gjorde dette mønster for efterfølgelse sig ikke gældende, da Joseph Smith blev kaldet. Han var forudordineret til at være genoprettelsens profet og Kirkens første præsident (se 2 Ne 3:6-22; se også Abr 3:22-23).
 17. Vi ved, at Herren efter eget valg kan kalde enhver af os hjem til hver en tid.
 18. Gordon B. Hinckley, »Gud står ved roret«, *Stjernen*, juli 1994, s. 56; se også Gordon B. Hinckley, »Han blunder ikke og sover ikke«, *Den danske Stjerne*, okt. 1983, s. 6.
 19. »Message from President Thomas S. Monson«, *Church News*, 3. feb. 2013, s. 9.
 20. »Vi be'r til Gud for dig«, *Salmer og sange*, nr. 11.



Carol F. McConkie

Førsterådgiver i Unge Pigers hovedpræsidentskab

Lev i overensstemmelse med profeternes ord

For at være i harmoni med himlens guddommelige formål opretholder vi profeten og vælger at leve i overensstemmelse med hans ord.

Vor Fader i himlen elsker alle sine børn og ønsker, at de kender og forstår hans plan for lykke. Derfor kalder han profeter, de, der er blevet ordineret med kraft og myndighed til at handle i Guds navn for at frelse hans børn. De er retskaffenhedens budbringere, vidner om Jesus Kristus og den uendelige kraft i hans forsoning. De bærer nøglerne til Guds rige på jorden og bemyndiger udførelsen af frelsende ordinancer.

I Herrens sande kirke er der »aldrig mere end én på jorden på samme tid, til hvem denne magt og dette præstedømmes nøgler er overdraget«. ¹ Vi opretholder præsident Thomas S. Monson som vores profet, seer og åbenbarer. Han åbenbarer Herrens ord for at vejlede og lede *hele* vores kirke. Som præsident J. Reuben Clark forklarede: »Præsidenten for Kirken ... har alene ret til at modtage åbenbaringer for Kirken.« ²

Angående den levende profet befaler Herren folket i sin kirke:

»I [skal] ... give agt på *alle* de ord og befalinger, som han giver jer, efterhånden som han modtager dem, idet han vandrer i al hellighed over for mig;

for hans ord skal I tage imod i al tålmodighed og tro, som kom det fra min egen mund.

For ved at gøre dette skal helvedes porte ikke få overhånd over jer.« ³

For at være i harmoni med himlens guddommelige formål opretholder vi profeten og vælger at leve i overensstemmelse med hans ord.

Vi opretholder også præsident Monsons rådgivere og De Tolv Apostles Kvorum som profeter, seere og åbenbarere. »De har retten, kraften og myndigheden til at erklære Herrens vilje ... under ledelse af ... Kirkens præsident.« ⁴ De taler i Kristi navn. De profeterer i Kristi navn. De gør alt i Jesu Kristi navn. I deres ord hører vi Herrens røst, og vi føler Frelserens kærlighed. »Og hvad de end taler, når de bliver tilskyndet af Helligånden, skal være hellig skrift ... og Guds kraft til frelse.« ⁵ Herren har selv sagt: »Hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme.« ⁶

Vi er taknemlige for en kirke »bygget på apostlenes og profeternes grundvold med Kristus Jesus selv som hovedhjørnesten.« ⁷ Herrens hus er et